

NOTAT FRÅ PROGRAMSTYRE KNYTT TIL PROGRAMSENSORRAPPORT I SPANSK SPRÅK (SPLA105 og SPLA301) FOR 2013

Dato for handsaming i programstyret: 22.01.2014

Kommentarar frå programstyret

Programstyret var einig om at programsensor Ane Christiansen har gjort ei grundig og god vurdering av to av språkemna som inngår i bachelor- og masterstudiet.

I høve til evalueringa av SPLA105, blir det mellom anna peika på at to- eller tredelinga i emnet mellom grammatikk, omsetjing og fonetikk gjer at studentane har inntrykk av at dei føler tre separate kurs. Fleire oppfattar at emnet manglar ein indre samanheng, noko som er uheldig. Spanskmiljøet ved UiB diskuterer no å gå over til 10 studiepoengsemne på bachelornivå. Dette vil kunna løysa mange av problema som programsensoren har peikt på i høve til «oppstykinga» av emnet.

Kommentarane frå programsensor knytte til læringsutbytetalar, obligatoriske arbeidskrav og vurderingsordningar vil bli tatt til etterretning ved ei eventuell framtidig deling av emnet.

Kommentarane i programsensorrapporten om SPLA301 er primært positive, og viser eit emne som har fungert godt. Ein har i etterkant av evalueringa gått over til å innføra 10 studiepoengsemne på masternivå, og ein del av innspela fell dermed vekk.

I høve til kommentarane frå programsensor om pensumet på emna, vart det lagt fram forslag om at pensum bør takast opp og diskuterast på lærarmøta.

Fagkoordinator: _____ Synnøve Ones Rosales _____

Dato: _____ 29.01.2014 _____

Programsensorrappport for SPLA105 Spansk språk II (15 studiepoeng)

Høst 2013

Ane Christiansen, programsensor for spansk språk 2013-2016

Innledning

Rapporten baserer seg på gjennomgang av emnebeskrivelser, forelesningsplaner, forelesningsnotater, samtale med studenter (22 studenter den 22.10.2013), samtale med en av foreleserne på campus og gjennomgang av fem mappinnleveringer. Den følger den oppsatte strukturen som er beskrevet i programsensormappen samt noen ekstra punkter jeg fant det naturlig å ta med.

1. Læremiddel

Grammatikkdelen av emnet har en generell elektronisk grammatikk og en spesifikk syntaksbok på pensum. Det er ikke noe definert pensum som tar for seg oversettelse. I fonetikkdelen finner vi en mer generell oversiktsbok om fonetikk og fonologi samt en bok som tar for seg variasjon i språkområdet.

Studentene er fornøyde med pensumet, spesielt i fonetikk og syntaks. Den elektroniske grammatikkboken var stort sett ukjent for dem og kun fire studenter kunne bekrefte at de noen gang hadde åpnet den. De var fornøyde med å ha pensum på spansk, da forlesningene og terminologien de skal forholde seg til presenteres på spansk. Som supplement bruker de fleste referansegrammatikken som er på pensum på SPLA101, mens noen også benytter *Gramática didáctica del español* av Gómez Torrego.

Konklusjon: Pensum ser ut til å fungere godt, men jeg syns at man bør vurdere å erstatte den elektroniske grammatikken med *Gramática didáctica del español* av Gómez Torrego, da forfatteren er den samme som for syntaksboken og henger naturlig sammen med denne.

2. Studieopplegg:

Emnet presenteres samlet, mens pensum og forelesningsplanene viser en klar to- eller kanskje heller tredeling mellom grammatikk og oversettelse, og fonetikk. "Praktisk spansk" beskrives sammen med grammatikk. I punktet "Mål og innhold" i fagbeskrivelsen kalles også grammatikkdelen for "Grammatikkstudiet" og fonetikkdelen for "Fonetikkstudiet", som for å understreke todelingen i emnet. I tillegg til disse to "studiene" står det at man i "(...) kurset i praktisk språkbruk [skal] vinna kunnskap om og øva seg opp i bruk av spansk grammatikk og syntaks og kunna bruka denne kunnskapen i praksis, gjennom produksjon av eigne tekstar og omsetjing til og frå norsk." Dette kurset ser ut til å være en del av grammatikkstudiet, hvor praktisk språkbruk defineres som "produksjon av eigne tekstar og omsetjing til og fra norsk." Oversettelse inngår som en del av grammatikkdelen, mens de "praktiske øvingene i språkbruk, medregnet oversettelse til og fra norsk" må kunne tolkes inn i hele emnet i form av oppgaver som løses underveis og i forbindelse med mappetekstene.

I samtale med studentene framgikk det tydelig at de føler at de tar to eller til dels tre helt separate kurs som ikke har noen annen indre sammenheng enn at det dreier seg om spansk språk. Når det gjelder kurset i praktisk spansk så mente de at det måtte dreie seg om de to forelesningene og påfølgende mappetekst de leverte i begynnelsen av semesteret i oversettelse. Videre mente de at "praktisk spansk" muligens kunne forstås som det faktum at undervisningen og mye av diskusjonene i gruppene foregår på spansk samt at mappetekstene skrives på spansk.

Konklusjon: Jeg anbefaler at man går gjennom *læringsutbyttebeskrivelsene* samt gjennomføringa av studieopplegget for å

1. vurdere om emnet bør deles i to (fonetikk og syntaks), eventuelt argumentere for at denne todelingen er naturlig i selve fagbeskrivelsen.

2. definere begrepet "praktisk språkbruk". I den eksisterende fagbeskrivelsen kan det tolkes som enten "skriftlig praktisk språkbruk", "oversettelse og syntaktisk analyse" eller "oversettelse". Dersom det muntlige aspektet er en del av det "praktiske", så bør dette med i læringsutbyttebeskrivelsen. Med tanke på refleksjonsnotatet som er en stor del av mappevurderingene, så tenker jeg at man bør vurdere å endre "praktisk språkbruk" til "språklæring", da refleksjoner rundt egen språklæring utgjør hoveddelen av refleksjonsnotatet. "Språklæring" er ett av de tre hovedområdene i læreplanene for engelsk og fremmedspråk i K06 (læreplanen for vgo), og er i LP for engelsk blant annet definert som en "videreutvikling av språkkompetansen med et bevisst forhold til egne læringsmål og

strategier.” Så vidt jeg kan forstå er det dette man ønsker å oppnå gjennom det nevnte refleksjonsnotatet og bør, dersom man skal fortsette å ha refleksjonsnotatet som en obligatorisk del av mappeevalueringen, omtales i læringsutbyttebeskrivelsene.

3. vurdere hvorvidt den eksisterende læringsutbyttebeskrivelsen egentlig er en beskrivelse av selve læringsutbyttet eller om det mer er en utvidelse av punktet ”Mål og innhold”. I følge Nokut skal *planlagt læringsutbytte [skal] være beskrevet som læringsutbyttet en kandidat skal ha oppnådd ved fullført utdanning i form av kunnskap, ferdigheter og generell kompetanse i tråd med kvalifikasjonsrammeverket*. Man skal videre *først ha fokus på læringsutbyttebeskrivelser, så en beskrivelse av selve studiet*.

(www.uib.no/ua/dokumenter/seminar/.../Tove_Blytt_Holmen.ppt)

4. vurdere om læringsutbyttebeskrivelsene i tilstrekkelig grad forteller studentene og/eller framtidig arbeidsgiver eller andre utdanningsinstitusjoner hva de skal lære/beherske og/eller hva det forventes at de skal lære.

3. Forkunnskaper

Emnet har ingen formelle krav til forkunnskaper, men all undervisning skjer på spansk og forutsetter spansk kunnskaper tilsvarende SPLA101. For å kunne ta SPLA101 anbefales forkunnskaper tilsvarende Spansk II fra vgo. Det betyr at forkunnskapene som i praksis kreves for å kunne ta SPLA105 langt overstiger de forkunnskapene studentene kan ha tilegnet seg gjennom norsk skole. Den eneste logiske grunnen til at man ikke må ha bestått SPLA101 for å kunne ta eksamen i SPLA105 er at det skal være mulig å ta disse emnene parallelt.

Konklusjon: Dersom man fortsetter å gi undervisningen i hvert sitt semester, så vil jeg anbefale instituttet å kreve at SPLA101 er bestått før man starter på SPLA105, all den tid SPLA105 framstår som en påbygging av SPLA101.

Jeg ser fra møtereferat av februar 2013 at man diskuterer å åpne for en særskilt privatiskeksamen i SPLA101 (for øvrig ikke tema for denne evalueringsrapporten), og jeg tenker at dersom man gjør dette, så bør den kunne avlegges i god tid før eksamen i SPLA105. Da vil man lettere kunne kreve avlagt eksamen i SPLA101 før man begynner for eksempel med de obligatoriske innleveringene på SPLA105.

Et annet forslag er å koble sammen syntaksdelen av SPLA105 med grammatikkdelen av SPLA101, da det virker som om disse delene henger mer naturlig sammen enn syntaks og fonetikk. Fonetikk kunne eventuelt slås sammen med andre språkemner på 200-nivå, noe som igjen forutsetter beståtte eksamener på 100-nivå.

4. Prøveordning/Eksamen

I løpet av semesteret skal studentene levere tre oppgaveutkast, ett i oversettelse/praktisk spansk, ett i fonetikk og ett i grammatikk. Første innlevering skjer kort tid etter semesterstart mens de to neste kommer ca. midt i semesteret, altså lenge før alt pensum er gjennomgått på undervisningen. Oppgavene blir kommentert av faglærer og så arbeider de videre med to av oppgavene. Disse to leveres for mappevurdering sammen med et refleksjonsnotat i slutten av semesteret. Den samla karakteren blir satt på grunnlag av både innhold og språk, og vurderes med karakterer fra A-F.

Etter samtaler med studenter og en av de ansatte framstår det som noe uheldig at evalueringsgrunnlaget i emnet starter så tidlig i semesteret. Oppgavene de får er svært konkrete og dersom man er i stand til å løse dem på det tidspunktet de blir levert ut, så er de ferdige med den delen av undervisningen som danner grunnlaget for vurderingen i emnet lenge før den faktiske undervisningen er ferdig. Oppmøtet gjenspeiler også at arbeidet allerede er unnagjort (ca. 50% oppmøte siste halvdel mot nærmere 100% før oppgaveinnleveringene). Den siste delen av undervisningen vil eventuelt hjelpe studentene med å svare fyldigere på oppgavene før endelig mappeinnlevering samt gi dem noe større grunnlag for å skrive refleksjonsnotatet, men de blir ikke testet direkte i det fagstoffet som presenteres etter at oppgavene er besvart.

Studentene mente selv at det framstår som meningsløst for vurderingen for eksempel å lære seg en rekke regler for fonetisk/fonologisk analyse all den tid mappeteksten er svært generell og skrevet lang tid før siste forelesning er avsluttet.

Når det gjelder refleksjonsnotatet, så var det på intervjutidspunktet noe uklart hva dette skulle inneholde, både for studenter og forelesere. Dette er ikke noe de har jobbet med i undervisningen. Som tidligere nevnt, framstår det som en refleksjon rundt egen språklæring, og dette er noe som er veldig vanskelig å vurdere med karakterer. Skal man for eksempel sette ned en student som har levert gode mappetekster i fonetikk og oversettelse, men som ikke reflekterer godt nok rundt egen språklæring? Eller motsatt, sette opp en student som reflekterer godt, men som presterer lavt på fagtekstene? Omfanget (2400 ord) framstår som overdrevent, spesielt siden språklæring som sådan eller en didaktisk tilnærming til stoffet ikke finner sted i undervisningen. Jeg ser imidlertid at omfanget ble noe redusert før innlevering av mappen.

Konklusjon: Man bør diskutere om det er hensiktsmessig at SPLA101 ikke er obligatorisk for å kunne ta SPLA105. Videre bør man diskutere tidspunktet for vurderingen i emnet. Eksamen er en veldig sterk motivasjon for å følge undervisningen i et fag, og derfor er det også vanlig at emner vurderes ved semesterslutt, etter at undervisningen er ferdig.

Jeg foreslår at man går bort fra mappeevaluering som eneste evalueringsform, og heller innfører en skoleeksamen som grunnlag for karaktersetting. I tillegg til skoleeksamen bør man vurdere å ha to eller tre obligatoriske arbeidskrav i form av enten

1. tre innleveringer (de eksisterende), som må bestås for å kunne presentere seg for skriftlig skoleeksamen, eller
2. to skriftlige innleveringer (syntaks og fonetikk) og en muntlig presentasjon med fokus på praktisk spansk (se tidligere anbefaling om å definere dette) eller egen språklæring (som erstatning for refleksjonsnotatet).

5. Sensorveiledninger

Det er ikke utarbeidet noen sensorveiledninger for emnet.

Konklusjon: Man bør vurdere å utarbeide sensorveiledning(er) for emnet da disse kan være til stor hjelp for ekstern sensor i forhold til å vite hva som forventes av studentene, og selvfølgelig også for studentene for at de skal ha klart for seg hva som forventes av dem. En utarbeidelse av sensorveiledning(er) kan også være en måte å få til en større grad av samkjøring mellom de forskjellige delene av emnet.

6. Evalueringer

Det er ikke gjennomført emneevalueringer, verken midtveis eller i slutten av kurset.

Konklusjon: Dette bør følges opp, i tråd med Nokuts og UiBs egne anbefalinger.

7. Undervisning

Det er mye undervisning i emnet; to dobbeltimer med forelesning + to doble gruppetimer, altså 8 timer i uka for de som deltar på alt. Undervisningen er underlagt den samme strikse tredelingen, med to forelesninger om oversettelse i begynnelsen av semesteret og deretter forelesninger og grupper i henholdsvis syntaks og fonetikk.

Studentene er gjennomgående fornøyde med foreleserne sine. De har fått utdelt forelesningsplaner i begynnelsen av semesteret, disse følges og studentene skryter av kompetente og engasjerte undervisere.

Konklusjon: Undervisningen fungerer godt, men mye av den er utenfor vurderingsgrunnlaget, spesielt i siste del av semesteret. Imidlertid burde den kanskje i noe større grad ha pretendert å

vise en sammenheng mellom de forskjellige disiplinene som inngår i emnet. Dette kunne ha vært gjort ved at man i noen grad brukte eksempler eller referanser fra fonologien i den syntaktiske analysen og oversettelsen, og motsatt.

8. Studie- og eksamenskrav og generelt om studentenes prestasjoner

Angående eksamenskrav er det behandlet i omtalen av mappeinnleveringen. Jeg har gått gjennom fem mapper, og nivået på disse er noe varierende.

Konklusjon: Det virker spesielt vanskelig å skrive omfattende og selvstendig om grammatikk all den tid studentene stort sett kun forholder seg til læreboka på pensum og ikke innehar lingvistisk kompetanse på et nivå hvor de for eksempel kan sammenligne ulike tilnærminger til temaet. Også fonetikkbesvarelsene framstår til en viss grad som synsete og legger stor vekt på egne estetisk orienterte preferanser. Når det gjelder refleksjonsnotatet framstår det som vanskelig å vurdere dette faglig på annet vis enn ut fra språkbeherskelse. Jeg vil imidlertid understreke at jeg kun har sett på et lite tilfeldig utvalg av mappeinnleveringer.

9. Vurderingsprosessen som blir benyttet i studiet og praktiseringa av karakterskalaen A-F og ev. bestått/ikke bestått

Mappetekstene blir i regelen bestått ved første innlevering all den tid de gjør et hederlig forsøk, og så får de tilbakemeldinger i forhold til prestasjonen sin. Ved mappesensur skal ekstern sensor også lese studentenes førsteutkast med kommentarer fra faglærer, noe jeg ikke har gjort da disse ikke var med i mappetekstene jeg fikk tilsendt.

Konklusjon: Når ekstern sensor må forholde seg til de kommenterte førsteutkastene, så vil kommentarene nødvendigvis også inngå i vurderingssituasjonen. Dersom faglærer har oversett noe i den opprinnelige teksten kan det være vanskelig for sensor å trekke for dette all den tid studenten har handlet i god tro ved den endelige innleveringen. Jeg vil derfor foreslå at man ikke ber ekstern sensor om å lese førsteutkastene med rettinger.

10. I hvilken grad programsensor har deltatt i drøftinger i fagmiljøet om struktur og innhold i studieprogrammet og om de vurderingsmetodene som blir benyttet.

Programsensor har ikke deltatt i slike drøftinger.

11. Ev. særlige forhold ved gjennomføringa av studieprogrammet i perioden

Ingen observerte eller innmeldte.

12. Rolla som programsensor

Gjennomføringa av emneevalueringa har blitt tatt godt i mot av forelesere og studenter, og jeg har også fått tilsendt de nødvendige papirene fra administrasjonen.

13. Generelt

Studentene var delvis fornøyde med muligheten for å ta kontakt med forelesere. De framhevet diskusjonsforumet på Min side som positivt, men dersom foreleser ikke bruker dette, så kunne de tenke seg at det ble satt opp to, isteden for kun ett, treffetidspunkt i uka, spesielt i de periodene de jobber med oppgavene sine.

Dette emnet har ikke obligatorisk oppmøte og det er ikke all undervisningen som er relevant for evalueringa. I emnebeskrivelsen framgår det at emnet skal ha et praktisk tilsnitt og i lys av disse omstendighetene mener jeg at man bør drøfte om det kan være en idé å gjøre deler av undervisningen, for eksempel et visst antall gruppetimer, obligatoriske.

Trondheim, 04.12.2013

Ane Christiansen

Programsensorrappport SPLA301 Spansk lingvistikk (15 studiepoeng)

Høst 2013

Ane Christiansen, programsensor for spansk språk 2013-2016

Rapporten baserer seg på gjennomgang av emnebeskrivelser, forelesningsplaner, forelesningsnotater, samtale med studenter (9 studenter den 23.10.2013), samtale med foreleser på campus og studentevalueringer av emnet. Den følger i hovedsak strukturen som er beskrevet i programsensormappen, i tillegg til noen ekstra punkter jeg fant det naturlig å ta med.

1. Læremiddel

Da innholdet i dette kurset endres fra ett semester til et annet, tar jeg utgangspunkt i pensumet knyttet til høstsemesteret 2013. Pensumet er sentralt for innholdet i emnet (*skjønne dynamikken i en muntlig samtale, få innblikk i hva en muntlig samtale er og hvordan man forsker på det*), med en mer generell bok (Briz) og ellers flere artikler, hvor noen er skrevet av foreleser. Disse er stort sett knyttet til et større prosjekt (Cola) som studentene skal ta utgangspunkt i i essayskrivingen og også eventuelt kan bruke ved masteroppgaveskriving dersom de ønsker å fordype seg i spansk språk.

Studentene mener at den mer generelle boka på pensum er svært vanskelig tilgjengelig og bør vurderes skiftet ut, for eksempel med en annen bok av samme forfatter. Utover det oppsatte pensumet uttrykker studentene usikkerhet i forhold til valg av litteratur til essayet da det er såpass lite som er skrevet om ungdomsspråk.

Konklusjon: Pensumet henger godt sammen med forelesningstemaene, men man bør vurdere å ha med noen flere anbefalte titler i tillegg til den ordinære pensumlista.

2. Emnebeskrivelsen

Læringsutbyttebeskrivelsene i emnebeskrivelsen framstår som veldig generelle, noe som er logisk med tanke på kursets skiftende innhold. De framstår imidlertid som særdeles relevante for oppgaveskriving og videre studier på masternivå og viser emnets forankring i forskning.

3. Innhold

Alle studentene synes emnet har et veldig smalt innhold (se punkt 1) og kunne ha tenkt seg å ha hatt mulighet til å velge mellom flere språkemner, for eksempel innfor fonetikk eller grammatikk.

På spørsmål om studentene hadde en klar formening om hva dette emnet skulle i inneholde og hvilke mål det hadde, så sa de at det står spansk lingvistikk på planen, og alle hadde i utgangspunktet en annen oppfatning av hva lingvistikk er enn det overordnede temaet emnet har inneværende semester. De hadde sett for seg noe som lignet mer på grammatikk, men etter å ha fått forelesningsplanen så synes de at denne stemmer godt med kursets innhold.

Konklusjon: Tilbakemeldingen over synes å ha sammenheng med språkundervisningen på lavere nivå, hvor muligheten for å velge denne bort språkemner til fordel for emner i latinamerikansk kultur og litteratur har ført til at flere studenter har svakere lingvistisk skoloring nå enn tidligere. Dersom mange har store språkkunnskapsmangler, vil det framstå som veldig smalt å bli presentert for et emne som i så stor grad er forskningsbasert og spisset mot en veldig spesifikk del av lingvistikken.

4. Forkunnskaper

Det er for tiden ingen karakterkrav for å komme inn på masterstudiet. Ved flere institusjoner diskuteres muligheten for å benytte seg av språktester, og dette bør tas opp til vurdering i forhold til opptak på master. Det synes også nærliggende å ta en diskusjon på om bachelorgraden gir studentene tilstrekkelige kunnskaper i generell grammatikk.

5. Studieopplegg

Undervisningen gis i form av 12 dobbeltimer med forelesning og 12 dobbeltimer med praktiske øvelser. I tillegg er det påkrevd at man møter to ganger til veiledning av den avsluttende oppgaven.

Konklusjon: Undervisningsomfanget synes fornuftig med tanke på at det er snakk om et emne på 15 studiepoeng med et mål om å hjelpe studentene til å "driva forskning og anna fagleg arbeid", altså å utvikle faglig selvstendighet.

6. Undervisning

Studentene syns at undervisningen fungerer godt. Foreleser er engasjert og helt klart særdeles kompetent innafor sitt fagfelt. Det er også lett å få kontakt med foreleser utenfor undervisningen.

Studentene syns det er fint å først ha forelesninger og deretter gruppeundervisning hvor de jobber vidare med temaet fra forelesningens. De understreker at det er enkelt å delta i diskusjonene på gruppene. Verken studentene eller foreleser syns at undervisningen bør være obligatorisk. Oppmøtet er godt, både på forelesningene og gruppetimene, selv om det stort sett er noen færre som deltar på gruppetimene enn på forelesningene. De syns at nivået er passende og at undervisningen er relevant ut fra det oppsatte programmet og til god hjelp med tanke på essayskrivingen.

Konklusjon: Undervisningen i emnet fungerer godt.

7. Prøveordning/Eksamen

Emnet avsluttes med en veiledet oppgave, enten individuell eller skrevet av to studenter sammen. Temaet for oppgaven blir godkjent av faglærer og vurdert av en eksamenskommisjon i slutten av semesteret. Ved sensur av emnet benyttes karakterskalaen A-F, der F er stryk.

På spørsmål om hvordan det fungerer med å finne fram til temaer for den obligatoriske oppgaven så syns studentene at det er litt begrensende at alle må skrive noe fra cola-prosjektet. Flere kunne tenke seg å skrive om andre ting, for eksempel om pragmatikk, et tema som har vært behandlet i forelesningene. De syns på intervjutidspunktet at det er vanskelig å vite hva som kreves i essayet og skulle gjerne ha sett noen eksempler på tidligere essay. Samtidig sier flere at det er godt forklart hva som er forventningene og foreleser går igjennom hva et essay er. De får en liste over temaer de kan skrive oppgaver om og sender inn et forslag som skal godkjennes, før de så sender inn et utarbeidet forslag. Det endelige forslaget bearbeides gjennom to veiledningsrunder.

Det framgår ikke i eksamensbeskrivelsen hvorvidt det er snakk om intern eller ekstern sensur, men foreleser bekrefter at essayene vurderes av en ekstern kommisjon. Det fins ingen sensorveiledning i emnet.

Konklusjon: Alt tyder på at vurderingsprosessen fungerer godt. Man bør imidlertid vurdere å utarbeide en sensorveiledning, spesielt med tanke på den eksterne sensoren.

8. Evaluering

Det er i følge foreleser og studenter ikke gjennomført noen midtveiseevaluering i emnet og man har heller ikke utpekt noen studentrepresentant. Det er derimot utarbeidet sluttevalueringer. Disse er gjennomgående positive på de fleste punktene. De eneste punktene hvor det er noe større sprik er knyttet til pensumet og forelesningenes relevans, noe jeg tolker kan ha sammenheng med studentenes uttalelser om at selve hovedtemaet er noe smalt. Evalueringsskjemaet er imidlertid såpass generelt at dette ikke kan bekreftes.

Konklusjon: Sluttevalueringen fungerer greit, men man bør vurdere og også gjennomføre en midtveiseevaluering samt utpeke en studentrepresentant eller en eventuell referansegruppe.

9. I hvilken grad programsensor har deltatt i drøftinger i fagmiljøet om struktur og innhold i studieprogrammet og om de vurderingsmetodene som blir benyttet.

Programsensor har ikke vært involvert i prosessen.

10. Ev. særlige forhold ved gjennomføringa av studieprogrammet i perioden

Ingen

11. Rolla som programsensor

Jeg har blitt godt mottatt både av administrasjonen, foreleser og studenter og har fått tilsendt all nødvendig dokumentasjon.

12. Generell konklusjon

Det aktuelle kurset har gått fem ganger og synes å ha falt på plass og fått sin endelige form. Man bør imidlertid vurdere å gjøre noen mindre endringer på pensum. Emnet framstår som direkte forskningsbasert og gir studentene både innblikk i og mulighet til å delta i pågående forskning.

Emnet er det første studentene møter når de begynner på masterstudiet og det går parallelt SPLA304, "Førebuing til mastergradsoppgåva". Det er ikke min oppgave å evaluere dette emnet, men etter samtalen med studentene, så virker det som om SPLA304 har et veldig lite omfang. Studentene etterlyser noe mer generell metodeundervisning, og jeg tror det kan være en idé å diskutere om det kan fins noen muligheter for samarbeid om dette mellom de to emnene. Man bør også ta en diskusjon om hensiktsmessigheten i å bruke hele semesteret på en bestemt tilnærming til lingvistisk forskning, selv om en grundig fordypning på mange måter framstår som en styrke ved emnet. Man kunne ha vurdert å dele det opp i flere bolker hvor de enkelte språkforskerne og –foreleserne presenterte ulike tilnærminger til språkforskning. Da ville man ha mistet noe av dybden, men oppnådd større grad av bredde. Ved en slik vinkling på emnet ville studentene ha fått mer innsyn i pågående forskning i spansk språk ved UiB, og samtidig presentasjoner av og øvelse i flere mulige tilnærminger til lingvistisk forskning. Dette ville igjen være nyttig når de skal velge seg tema for masteroppgaven.

Trondheim 04.12.2013

Ane Christiansen